

Un dia de verema

Feia ja alguns mesos que Davi, an els sapars que fem la Penya Valencianista, ens començava que teníem d'anar un dia a veremar per a fer-nos un bon carretell de vi, al principi tots ens ho ogarràvem de xanxa però, poc a poc, ens vam anant fent a la idea i així este passat mes de setembre se'n va nixir en la saua. Vam quedar un divendres per la nit al Frankfurt per a ultimar detalls i quedar per l'endemà, i encara eixa nit li havíem més d'un que no estava molt convençut, i més quan van haver alguns que per obligacions de la feua no podien vindre, nicos mal que hi van haver algunes ties que es van oferir gustoses per ajudar-nos. Total que vam quedar a les 8'30 i tots ens vam anar a dormir pensant "a que m'alço ja sols...".

A l'endemà els que més van tindre que matinar van ser Davi i Gabriel, que es van alçar a les 6'30 per traure la fargala del carretell i netejar-la com Deu mana, per cert que des d'ací cal agrair-li a Daniés que ens el deixare. Ens vam trobar després tots a la vinya i érem una bona colla, npart dels ja anomenats Davi i Gabriel, vam anar també Paco (que va portar el tractor), Pili, Mari Carmen, Gloria, Imo, Santi (l'amo de la vinya) i jo, qui més i qui menys ja feia la tira d'anys que no veremava i tots coincidíem en

pensar que si ens haguoren obligat no ho hauríem fet tan a gust ni ho hauríem passat tan bé, total que la vinya ens la vam "ventillar" en un puroll d'hores i encara vam tindre temps de fer un descanset per a menjar-nos un bon bocata de pernil i algun trago de vi.

Ens vam anar després a la bodega a pesar i al mateix temps li vam fer una visita a Pepe (Lenyo) que estava treballant per allí i per això no va poder vindre. Vam fer 750 kg. de verema quan en la meitat quasi que n'haguorem tingut prou però buena..., després mentrestant les ties ens estaven prepa-

rant una bona paella per dinar al mas Mosquori, llevat d'Imo que va preferir vare com es feia el vi i trepitjar un poc, nosaltres ens vam anar a preparar-ha tot per a trepitjar el raïm. Aquell romolc, com que en férem quatre o cinc, es va convertir aviat en una piscina i no precisament d'aigua encara que van caure algunes gates ja que es va ficar nuvolàs, per cert que a Gabriel i Juanita (Serra) que trepitjaven descalças s'els van quedar els peus prou gelats i dolorits.

Quan va arribar el moment d'omplir el carretell, i com que només Davi sabia un poc

de que anave la casa, vam anar seguint els consells que el seu pare, Daniés, li havia donat, encara així se'ns va passar per alt alguna cosa, vam encendre una metxa de sofre dins del carretell per a matar els microbis i vam bullir uns quants litres amb codonys i poc a poc vam omplir el carretell de 250 litres fins dolt, i encara que davoll del remolc vam fer un bon toll, en va sobrar per a repartir.

Mentrestant les ties ens havien fet una visita dient-nos que ja anaven a tirar l'arròs, així que ens vam anar al mas Mosquori on l'amo, amb la col·laboració de les dames cuineres, havien preparat la paella que, per cert, estava molt bona i vam repetir quasi tots. Després del menjar i d'una entrotinçada sobretaula amb algun que altre cubata, no ens quedave més que anar a netejar l'encerat per si l'any que ve ho repetim.

Això es tot, ara a esperar que ixca el vi ben bo, si no igual tanim vinagre per n uns quants anys i per a fer un muntó d'ensalades, ara que no crec perquè ja n'hi ha qui l'ha pravei i diu que està prou bo, si és així, pot ser que tingue raó aquell home que va passar pel carní quan veremàvem i ens va dir "algú es fara calent...".

René

